

על ידי מנהלת הלשכה

הנדון: השתתפות ב"ועדת ארבל" לבריונות ושיימינג ברשת

להלן עיקרי דברי כבקשתכם,

כפעיל חברתי/עיתונאי בנושא הרווחה, לא מעט מכתבותיי ומדברים אשר אני מפרסם ברשתות החברתיות בעיקר מתויגים על ידי הממסד כבריונות ושיימינג לעובדי ציבור ובעיקרם עובדים סוציאליים ושופטים.

הרשתות החברתיות והאינטרנט הוא מעוזם האחרון של הנפגעים או המרגישים עצמם נפגעים משירותיהם של עובדי הציבור הנ"ל ואחרים.

בשנים האחרונות ומאז שאני נמצא במאבק החברתי החשוב הזה התברר כי את חופש הביטוי וחופש המחאה לקחו מאת הציבור, ישנו ציבור רחב אשר נפגע כאמור מאותם אנשי ציבור אשר עליהם אנחנו מדברים.

לצערי בנוסף לביטול הדמוקרטיה וחוקי יסוד כבוד האדם וחירותו, לאותו ציבור אין גופים ממשיים אשר אליהם הוא יכול לפנות ולהתלונן כאשר הוא מרגיש שנעשה לו עוול ועובדי הציבור לרגע שכחו כי תפקידם ותיאורם כ"עובדי ציבור" הוא למעשה לעבוד את הציבור.

ניקח לדוגמא את משרד הרווחה,

למשרד הרווחה אין נציב תלונות ציבור בלתי תלוי, כיום אם אדם רוצה לערער או להתלונן על התנהלות בלתי הולמת וכד' של עובד/ת משרד הרווחה נאלץ הוא להתלונן בפני עובדי משרד הרווחה אשר ידוע שהם מגנים על משלהם.

אי לכך לאדם לא נותר אלא לפנות כאמור למעוז האחרון כדי לפרוק את תסכולו, כעסיו וכאבו והוא כאמור הפרסום.

למעשה בניסיון זה של הועדה האמורה לעיל, ידוע כי מטרתה היא לדעת ולהתליט כיצד להתמודד עם מה שנקרא לטענתכם "בריונות ושיימינג".

ידוע לי כי להגיד את דברם הוזמנו לועדה נציגי משרד הרווחה ומשרד המשפטים, הייתכן כי תינתן במה רק לצד אחד של המתרס? האם בכך אין אתם למעשה מביעים אמירה "אנחנו דואגים לשלנו, אנחנו האליטה ואתם העם אין לכם זכות להביע דעה, אנחנו נחליט עבורכם מה מותר ומה אסור מבלי לשמוע את טענותיכם"?

לצערי רוב העם חושב כך על התנהלות הממשלה בכלל ממילא והנכם רק מחזקים את המחשבה הזו וגורמים לכעס רב יותר בקרב הציבור.

כפי שכתבתי לכם בעבר, חופש המחאה נלקח מאיתנו, חופש הדיבור וחופש הביטוי נלקח אף הוא, כעת כאשר אתם מנסים להשתיק את חופש הכתיבה, לאן ואיך לדעתכם יופנה הכעס של אלו שחשים עצמם נפגעים?

מדוע אינכם חושבים להקים וועדה או אפילו במסגרת וועדה זו לבדיקה מהן הסיבות האמיתיות ל"התקפה" הציבורית על אותם גורמים עובדי ציבור?

ישנן דרכים להפסיק את הדברים אשר ועדה זו הוקמה בעבורם אך הדרך היא אינה דרך של סתימת פיות אלא דרך של ניסיון להבין, הקשבה לרחש הציבורי, לכאב הציבור, דרך של שיתוף פעולה ולא של כפייה.

על פניו עושה רושם כי ועדה זו נועדה לסתום את הגולל על חופש הביטוי והדמוקרטיה בכללה, דרך זו לא תצליח בציבור יש המון כאב וסתימת פה השיח הציבורי, כליאת אנשים בשל זעקת כאבם וכיוב' הדרך הזו הינה מסוכנת ועלולה להביא לתוצאות אלימות והפוכות ממטרת הועדה.

אני מבקש מכם לשקול בכובד ראש ולתת לצד השני של המתרס, לציבור הכואב להשמיע את דבריו ולנסות בנוסף לפתור את הבעיות ולא להדביק פלסטר על פיות האנשים ולצפות שהקרע העמוק ייסגר באמצעותו.

בכבוד רב,

[Redacted]

[Redacted]